

- **translated title:**
Europejska konwencja o ekstradycji
- **original title:**
European Convention on Extradition
- **identification number of the convention:**
ETS No. 024
- **place of the translation:**
Warsaw
- **body responsible for the translation:**
Biuro Informacji Rady Europy / Information Office of the Council of Europe
- **status of the translation:**
unofficial
- **host item:**
based on: *Wybór konwencji Rady Europy*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 1999 (ISBN 83-01-13035-0), verified with *Dziennik Ustaw* [the Official Journal] 1994 No. 70, item 307 (ISSN 0867-3411).

Europejska konwencja o ekstradycji¹

Paryż, 13 grudnia 1957 roku

European Treaty Series (ETS) / Série des traités européens (STE) Nr 24

Państwa–Sygnatariusze, Członkowie Rady Europy,

mając na uwadze, że celem Rady Europy jest osiągnięcie większej jedności między jej Członkami;

mając na uwadze, że cel ten może zostać osiągnięty przez zawarcie umów lub przez podjęcie wspólnych działań w dziedzinie prawa;

mając na uwadze, że przejście jednolitych zasad w zakresie ekstradycji może przyczynić się do osiągnięcia tego celu,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1 Obowiązek wydania

Umawiające się Strony zobowiązują się do wzajemnego wydawania, zgodnie z postanowieniami i na warunkach określonych w niniejszej konwencji, wszystkich osób ściganych za popełnienie przestępstwa albo poszukiwanych w celu wykonania kary lub środka zabezpieczającego, orzeczonych przez właściwe organy Strony wzywającej.

Artykuł 2 Przestępstwa stanowiące podstawę wydania

1. Podstawę wydania stanowią przestępstwa zagrożone według prawa Strony wzywającej i Strony wezwanej karą pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej jednego roku lub karą surowszą albo czynny, wobec sprawców których można orzec środek zabezpieczający w takim samym wymiarze. Jeżeli na terytorium Strony wzywającej zapadło już orzeczenie skazujące na karę pozbawienia wolności lub orzeczono o środku zabezpieczającym, wydanie może nastąpić, jeżeli orzeczono karę lub środek w wymiarze co najmniej 4 miesięcy.

2. Jeżeli wniosek o wydanie dotyczy kilku różnych przestępstw, z których każde, według prawa Strony wzywającej i Strony wezwanej, zagrożone jest karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym, ale niektóre nie spełniają warunku dotyczącego wymiaru orzeczonej kary, Strona wezwana może zgodzić się na wydanie również w odniesieniu do takich przestępstw.

¹ Tłumaczenie ma charakter nieoficjalny. Konwencja ratyfikowana przez RP, opublikowana w *Dzienniku Ustaw* z 1994 r. Nr 70, poz. 307.

3. Każda z Umawiających się Stron, której ustawodawstwo nie zezwala na wydanie za niektóre przestępstwa określone w ustępie 1 niniejszego artykułu, może wyłączyć te przestępstwa z zakresu stosowania konwencji.

4. Każda z Umawiających się Stron, która zamierza skorzystać z możliwości określonej w ustępie 3 niniejszego artykułu, pokaże Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy w chwili składania dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia wykaz przestępstw, w odniesieniu do których zezwoli na wydanie, bądź wykaz przestępstw, w odniesieniu do których wydanie jest wyłączone, podając równocześnie przepisy prawne zezwalające na wydanie lub je wykluczające. Sekretarz Generalny Rady przekaże te wykazy do wiadomości innych Sygnatariuszy.

5. Jeżeli w późniejszym okresie ustawodawstwo Umawiającej się Strony wyłączy wydanie w odniesieniu do innych przestępstw, Strona ta powiadomi o tym w drodze notyfikacji Sekretarza Generalnego Rady, który przekaże tę informację do wiadomości innych Sygnatariuszy. Notyfikacja nabiera mocy po upływie trzech miesięcy licząc od daty jej otrzymania przez Sekretarza Generalnego.

6. Każda ze Stron, która skorzysta z możliwości określonej w ustępach 4 i 5 niniejszego artykułu, może w każdym czasie włączyć do zakresu stosowania niniejszej konwencji przestępstwa, które zostały z niej wyłączone. Powinna ona zawiadomić o tych zmianach Sekretarza Generalnego Rady, który przekaże te informacje do wiadomości innych Sygnatariuszy.

7. Każda ze Stron może zastosować zasadę wzajemności w odniesieniu do jakichkolwiek przestępstw wyłączonych z zakresu stosowania konwencji na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 3

Przestępstwa polityczne

1. Zgoda na wydanie nie zostanie udzielona w odniesieniu do przestępstwa uważanego przez Stronę wezwaną za polityczne lub za fakt pozostający w związku z takim przestępstwem.

2. Powyższą zasadę stosuje się również, jeżeli Strona wezwana ma poważne podstawy do przypuszczenia, że wniosek o wydanie za przestępstwo pospolite został złożony w celu ścigania lub ukarania osoby ze względu na jej rasę, wyznanie, narodowość lub poglądy polityczne albo że jej sytuacja może ulec pogorszeniu z jednej z tych przyczyn.

3. Dla celów niniejszej konwencji zamach na życie szefa Państwa lub członka jego rodziny nie będzie uważany za przestępstwo polityczne.

4. Stosowanie niniejszego artykułu nie naruszy zobowiązań Strony, jakie podjęły obecnie lub mogą podjąć w przyszłości na podstawie jakichkolwiek innych umów międzynarodowych o charakterze wielostronnym.

Artykuł 4

Przestępstwa wojskowe

Wydanie za przestępstwa wojskowe, nie będące przestępstwami pospolitymi, jest wyłączone z zakresu stosowania niniejszej konwencji.

Artykuł 5

Przestępstwa skarbowe

Wydanie na warunkach określonych w niniejszej konwencji za przestępstwa podatkowe, celne i dewizowe może nastąpić wyłącznie wtedy, gdy Umawiające się Strony porozumieją się co do danego przestępstwa lub kategorii przestępstwa.

Artykuł 6

Wydanie własnych obywateli

1.
 - a) Każda z Umawiających się Stron ma prawo do odmowy wydania własnych obywateli.
 - b) Każda z Umawiających się Stron może, w drodze oświadczenia złożonego w chwili podpisania albo składania dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia, określić, w zakresie jej dotyczącym, znaczenie pojęcia „obywatele” w rozumieniu niniejszej konwencji.
 - c) Obywatelstwo osoby określa się w chwili podejmowania decyzji o wydaniu. Jeżeli jednak obywatelstwo Państwa wezwanego ustalone zostanie dopiero w okresie między podjęciem decyzji a datą przewidzianą dla przekazania, Strona wezwana będzie mogła również skorzystać z postanowienia zawartego w punkcie (a) niniejszego ustępu.
2. Jeżeli Strona wezwana odmówi wydania własnego obywatela, powinna ona na wniosek Strony wzywającej przekazać sprawę właściwym organom w celu wszczęcia, w stosownych wypadkach, postępowania karnego. W tym celu przekazuje się bezpłatnie akta, informacje i przedmioty pozostające w związku z przestępstwem w drodze przewidzianej w artykule 12 ustęp 1. Stronę wzywającą zawiadamia się o sposobie załatwienia jej wniosku.

Artykuł 7

Miejsce popełnienia przestępstwa

1. Strona wezwana może odmówić wydania osoby za przestępstwo, które według jej ustawodawstwa zostało popełnione w całości lub w części na jej terytorium lub w miejscu traktowanym jak jej terytorium.
2. Jeżeli przestępstwo stanowiące podstawę wniosku o wydanie zostało popełnione poza terytorium Strony wzywającej, może odmówić wydania jedynie wtedy, gdy ustawodawstwo Strony wezwanej nie zezwala na ściganie przestępstwa tego rodzaju popełnionego poza jej terytorium lub gdy nie zezwala ono na wydanie za przestępstwo stanowiące podstawę wniosku.

Artykuł 8

Ściganie za to samo przestępstwo

Strona wezwana może odmówić wydania osoby, jeżeli właściwe organy tej Strony wszczęły przeciwko niej postępowanie o przestępstwa lub przestępstwa stanowiące podstawę wniosku.

Artykuł 9 *Ne bis in idem*

Odmawia się wydania, jeżeli wobec osoby, której dotyczy wnioski, zapadło prawomocne orzeczenie właściwych organów Strony wezwanej, dotyczące przestępstwa lub przestępstw, w związku z którymi żąda się wydania. Można odmówić wydania, jeżeli właściwe organy Strony wezwanej zdecydowały o niewszczygnięciu postępowania lub o jego umorzeniu w związku z tym lub tymi samymi przestępstwami.

Artykuł 10 **Przedawnienie**

Odmawia się wydania, jeżeli według ustawodawstwa Strony wzywającej lub Strony wezwanej nastąpiło przedawnienie karalności lub wykonania kary.

Artykuł 11 **Kara śmierci**

Jeżeli przestępstwo, w związku z którym żąda się wydania, jest według ustawodawstwa Strony wzywającej zagrożone karą śmierci, a taka kara nie jest przewidziana za nie przez ustawodawstwo Strony wezwanej lub nie jest tam zwyczajowo wykonywana, można odmówić wydania, chyba że Strona wzywająca zagwarantuje w sposób uznany przez Stronę wezwaną za wystarczający, że kara śmierci nie zostanie wykonana.

Artykuł 12 **Wniosek i załączone dokumenty**

1. Wniosek sporządza się na piśmie i przekazuje w drodze dyplomatycznej. Dwie lub więcej Stron może bezpośrednio uzgodnić między sobą inny sposób porozumiewania się.

2. Do wniosku dołącza się:

- a) oryginał lub uwierzytelniony odpis podlegającego wykonaniu orzeczenia skazującego lub o zastosowaniu środka zabezpieczającego albo innego dokumentu mającego taką samą moc prawną, wydane w formie określonej przez prawo Strony wzywającej;
- b) opis czynów faktycznych, w związku z którymi wnioskuje się o wydanie. Czas i miejsce popełnienia czynów, ich kwalifikacja prawna oraz wskazanie przepisów prawnych mających zastosowanie powinny być podane możliwie dokładnie; oraz
- c) kopię przepisów prawnych mających zastosowanie lub, jeżeli nie jest to możliwe, oświadczenie na temat prawa mającego zastosowanie, jak również możliwe dokładne dane osoby, której wydania żąda się, oraz wszelkie inne informacje pomocne dla ustalenia jej tożsamości i obywatelstwa.

Artykuł 13 **Informacje dodatkowe**

Jeżeli informacje przekazane przez Stronę wzywającą uznane będą za niewystarczające dla podjęcia przez Stronę wezwaną decyzji w trybie niniejszej konwencji, Strona ta zwróci się o

dostarczenie niezbędnych dodatkowych informacji i w tym celu może wyznaczyć termin do ich otrzymania.

Artykuł 14 **Zasada ograniczenia ścigania**

1. Osoba wydana nie będzie ścigana, skazana ani też pozbawiona wolności w celu wykonania kary lub zastosowania środka zabezpieczającego ani też poddana jakimkolwiek innym ograniczeniom wolności osobistej za jakiegokolwiek przestępstwo popełnione przed wydaniem, inne niż to, w związku z którym nastąpiło wydanie, z wyjątkiem następujących wypadków:

- a) jeżeli Strona, która ją wydała, wyrazi na to zgodę. W tym celu sporządza się wniosek, do którego dołącza się dokumenty określone w artykule 12, oraz protokół zawierający oświadczenia osoby wydanej dotyczące danego przestępstwa. Zgoda zostanie wyrażona, jeżeli przestępstwo, w związku z którym wnosi się o nią, stanowi samo podstawę do wydania na mocy niniejszej konwencji;
- b) jeżeli mając ku temu możliwość, osoba wydana nie opuściła w ciągu 45 dni od daty jej ostatecznego zwolnienia terytorium Strony, której została wydana, lub po jego opuszczeniu powróciła na nie.

2. Jednakże Strona wzywająca może podjąć działania niezbędne do wydalenia osoby z jej terytorium bądź przerwania biegu przedawnienia, zgodnie ze swym prawem wewnętrznym, w tym również skorzystania z trybu zaocznego.

3. Jeżeli w toku postępowania zmieni się kwalifikacja prawna zarzucanego czynu, osoba wydana nie może być sądzona lub skazana, chyba że istotne znamiona czynu przy zmienionej kwalifikacji pozwoliłyby na wydanie.

Artykuł 15 **Ponowne wydanie Państwu trzeciemu**

Z zastrzeżeniem wypadku określonego w artykule 14 ustęp 1 punkt b), zgoda Strony wezwanej jest niezbędna do przekazania przez Stronę wzywającą innej Stronie lub Państwu trzeciemu osoby, która została jej wydana i która jest poszukiwana przez inną Stronę lub Państwo trzecie za przestępstwo popełnione przed wydaniem. Strona wezwana może zażądać przedłożenia dokumentów określonych w artykule 12 ustęp 2.

Artykuł 16 **Tymczasowe aresztowanie**

1. W nagłych wypadkach właściwe organy Strony wzywającej mogą zwrócić się z wnioskiem o tymczasowe aresztowanie poszukiwanej osoby. Właściwe organy Strony wezwanej podejmą decyzję w sprawie wniosku, zgodnie ze swym prawem wewnętrznym.

2. Wniosek o tymczasowe aresztowanie powinien wskazywać na istnienie dokumentów określonych w artykule 12 ustęp 2 punkt a) i zawiadamiać o zamiarze wystąpienia z wnioskiem o wydanie; wniosek powinien także określać przestępstwo, w związku z którym będzie żądać się wydania, miejsce i czas jego popełnienia, jak również zawierać wszelkie dostępne dane poszukiwanej osoby.

3. Wniosek o tymczasowe aresztowanie będzie przekazany właściwym organom Strony wezwanej w drodze dyplomatycznej bądź bezpośrednio drogą pocztową lub telegraficzną, lub za pośrednictwem Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (Interpol) albo w jakikolwiek inny, dokumentowany na piśmie sposób lub zaakceptowany przez Stronę wezwaną. Organ wzywający zostanie niezwłocznie poinformowany o sposobie załatwienia wniosku.

4. Tymczasowe aresztowanie może być zakończone, jeżeli w ciągu 18 dni od chwili aresztowania Strona wezwana nie otrzyma wniosku o wydanie oraz dokumentów określonych w artykule 12. Okres takiego aresztowania w żadnym wypadku nie może przekroczyć 40 dni licząc od daty aresztowania. Tymczasowe zwolnienie jest jednak dopuszczalne w każdym czasie, jeśli Strona wezwana podejmie wszelkie niezbędne, jej zdaniem, środki dla zapobieżenia ucieczce osoby, której dotyczy wniosek.

5. Zwolnienie nie stoi na przeszkodzie ponownemu aresztowaniu osoby i jej wydaniu, jeżeli wniosek o jej wydanie wpłynie w terminie późniejszym.

Artykuł 17 **Zbieg wniosków**

Jeżeli o wydanie osoby wnosi jednocześnie kilka Państw za to samo przestępstwo bądź za różne przestępstwa, Strona wezwana podejmie decyzję w tym przedmiocie, biorąc pod uwagę wszelkie okoliczności, a w szczególności wagę przestępstw i miejsce ich popełnienia, daty wniosków, obywatelstwo poszukiwanej osoby oraz możliwość późniejszego wydania innemu Państwu.

Artykuł 18 **Przekazanie osoby wydanej**

1. Strona wezwana zawiadomi Stronę wzywającą, w drodze określonej w artykule 12 ustęp 1, o swojej decyzji w przedmiocie wydania.

2. Każda odmowa wydania w części lub w całości powinna być uzasadniona.

3. W wypadku uwzględnienia wniosku Strona wzywająca powinna być zawiadomiona o miejscu i dacie przekazania oraz o okresie aresztowania poszukiwanej osoby w celu wydania.

4. Z zastrzeżeniem wypadku określonego w ustępie 5 niniejszego artykułu, jeżeli osoba, która ma być wydana, nie zostanie odebrana w oznaczonym terminie, może zostać zwolniona po upływie 15 dni od tej daty, a zwalnia się ją w każdym wypadku po upływie 30 dni. Strona wezwana może odmówić jej wydania za to samo przestępstwo.

5. Jeżeli przekazanie lub odebranie osoby podlegającej wydaniu nie nastąpiło z powodu siły wyższej, Strona zainteresowana zawiadomi o tym drugą Stronę. Obie Strony porozumieją się co do nowej daty przekazania, a postanowienia ustępu 4 niniejszego artykułu będą miały odpowiednio zastosowanie.

Artykuł 19 **Odroczenie wydania lub wydanie warunkowe**

1. Strona wezwana, po podjęciu decyzji w sprawie wniosku o wydanie, może odroczyć wydanie poszukiwanej osoby w związku z jej ściganiem na terytorium tej Strony albo jeżeli ta

osoba już została skazana, w celu odbycia przez nią na terytorium tej Strony kary za przestępstwo inne niż to, za które żąda się wydania.

2. Zamiast odroczenia wydania Strona wezwana może wydać tymczasowo taką osobę Stronie wzywającej na warunkach określonych w porozumieniu między tymi Stronami.

Artykuł 20 **Przekazanie przedmiotów**

1. Na wniosek Strony wzywającej Strona wezwana zabezpieczy i przekaże, w zakresie dopuszczonym przez jej prawa wewnętrzne, przedmioty:

- a) które mogą służyć jako dowody w postępowaniu sądowym lub
- b) które pochodzą z przestępstwa i były w chwili zatrzymania w posiadaniu osoby, która ma być wydana, albo zostały później znalezione.

2. Przekazanie przedmiotów określonych w ustępie 1 niniejszego artykułu nastąpi również w wypadku, gdy wydanie osoby, na które wyrażono zgodę, nie może nastąpić z powodu jej śmierci lub ucieczki.

3. Jeżeli powyższe przedmioty podlegają przepadkowi lub konfiskacie na terytorium Strony wezwanej, może ona, dla celów toczącego się postępowania karnego, tymczasowo je zatrzymać lub wydać pod warunkiem zwrotu.

4. Wszelkie prawa Strony wezwanej lub osób trzecich do tych przedmiotów będą jednak zastrzeżone. W wypadku istnienia takich praw przedmioty te powinny być niezwłocznie i bezpłatnie zwrócone Stronie wezwanej, po zakończeniu postępowania.

Artykuł 21 **Tranzyt**

1. Zgody na tranzyt przez terytorium jednej z Umawiających się Stron udziela się na wniosek skierowany w drodze określonej w artykule 12 ustęp 1 pod warunkiem, że dane przestępstwo nie jest uważane przez Stronę wezwaną do udzielenia tranzytu za przestępstwo polityczne lub wojskowe w rozumieniu artykułów 3 i 4 niniejszej konwencji.

2. Państwo wezwane do udzielenia tranzytu może odmówić zgody na tranzyt swojego obywatela w rozumieniu artykułu 6.

3. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 4 niniejszego artykułu niezbędne jest przedłożenie dokumentów określonych w artykule 12 ustęp 2.

4. W wypadku korzystania z drogi lotniczej stosuje się następujące postanowienia:

- a) jeżeli nie przewiduje się żadnego lądowania, Strona wzywająca zawiadomi Stronę, nad której terytorium następuje przelot, i potwierdzi istnienie jednego z dokumentów określonych w artykule 12 ustęp 2 punkt a). W wypadku lądowania awaryjnego zawiadomienie to wywiera taki sam skutek jak wniosek o zastosowanie tymczasowego aresztowania określony w artykule 16 i Strona wzywająca powinna wystąpić z formalnym wnioskiem o tranzyt;
- b) jeżeli przewiduje się lądowanie, Strona wzywająca występuje z formalnym wnioskiem o tranzyt.

5. Każda ze Stron może jednak oświadczyć w chwili podpisania niniejszej konwencji albo w chwili składania dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia, że zezwoli na tranzyt osoby wyłącznie na wszystkich lub niektórych warunkach przewidzianych przy wydaniu. W takich wypadkach można stosować zasadę wzajemności.

6. Tranzyt osoby wydanej nie może nastąpić przez terytorium, gdzie istnieją podstawy do przypuszczenia, że jej życie lub wolność mogłyby być zagrożone w związku z jej rasą, wyznaniem, narodowością lub poglądami politycznymi.

Artykuł 22

Procedura

Jeżeli przepisy niniejszej konwencji nie stanowią inaczej, prawo Strony wezwanej jest wyłącznie właściwe do postępowania w przedmiocie wydania oraz stosowania tymczasowego aresztowania.

Artykuł 23

Języki

Przekazywane dokumenty sporządza się w języku Strony wzywającej lub Strony wezwanej. Strona wezwana może żądać ich tłumaczenia na wybrany przez siebie język urzędowy Rady Europy.

Artykuł 24

Koszty

1. Koszty związane z wydaniem, powstałe na terytorium Strony wezwanej, ponosi ta Strona.
2. Koszty związane z tranzytem przez terytorium Strony wezwanej do jego udzielenia ponosi Strona wzywająca.
3. W wypadku wydania z terytorium nie będącego metropolią Strony wezwanej, koszty przewozu między tym terytorium a metropolią Strony wzywającej ponosi Strona wzywająca. Powyższe stosuje się również do kosztów przewozu między terytorium nie będącym metropolią Strony wezwanej a jej metropolią.

Artykuł 25

„Środki zabezpieczające” - definicja

W rozumieniu niniejszej konwencji wyrażenie „środki zabezpieczające” oznacza wszelkie środki polegające na pozbawieniu wolności, orzekane przez sąd karny obok lub zamiast kary.

Artykuł 26

Zastrzeżenia

1. Każda z Umawiających się Stron może w chwili podpisania niniejszej konwencji albo składania dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia złożyć zastrzeżenie w odniesieniu do jednego lub kilku postanowień konwencji.

2. Każda z Umawiających się Stron, która złoży zastrzeżenie, powinna je niezwłocznie wycofać, jak tylko pozwolą na to okoliczności. Wycofanie zastrzeżeń następuje w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy.

3. Umawiająca się Strona, która złoży zastrzeżenie do któregośkolwiek z postanowień Konwencji, może domagać się stosowania tego postanowienia przez inną Stronę tylko w takim zakresie, w jakim sama je przyjęła.

Artykuł 27

Terytorialny zakres obowiązywania

1. Niniejszą konwencję stosuje się do terytoriów metropolitalnych Umawiających się Stron.

2. W odniesieniu do Francji konwencję stosuje się również do Algierii i departamentów zamorskich, a w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii - do Wysp Normandzkich i Wyspy Man.

3. Republika Federalna Niemiec może rozciągnąć stosowanie niniejszej konwencji na Land Berlin w drodze oświadczenia przekazanego Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy. Sekretarz Generalny przekaze to oświadczenie w drodze notyfikacji innym stronom.

4. Na mocy bezpośredniego porozumienia między dwiema lub więcej Umawiającymi się Stronami zakres obowiązywania niniejszej konwencji może być rozciągnięty, na warunkach określonych w porozumieniu, na wszelkie terytoria jednej ze Stron, inne niż wymienione w ustępach 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, które Strona ta reprezentuje w stosunkach międzynarodowych.

Artykuł 28

Stosunki między niniejszą konwencją a porozumieniami dwustronnymi

1. Niniejsza konwencja uchyla postanowienia traktatów, umów lub porozumień dwustronnych, które w stosunkach między dwiema Umawiającymi się Stronami regulują zagadnienia ekstradycji, w odniesieniu do terytoriów, do których ma ona zastosowanie.

2. Umawiające się Strony mogą zawierać między sobą porozumienia dwu- lub wielostronne jedynie w celu uzupełnienia postanowień niniejszej konwencji lub ułatwienia stosowania zawartych w niej zasad.

3. Jeżeli w stosunkach między dwiema lub więcej Stronami wydanie następuje na podstawie jednolitego ustawodawstwa, Strony te mogą uregulować swoje wzajemne stosunki w zakresie wydania, opierając się wyłącznie na tym systemie, niezależnie od postanowień niniejszej konwencji. Taką samą zasadę stosuje się do dwóch lub więcej Umawiających się Stron, jeżeli w każdej z nich obowiązują przepisy prawne przewidujące wykonanie na jej terytorium nakazów aresztowania wydanych na terytorium innej lub innych Stron. Umawiające się Strony które wyłączyły lub zamierzają wyłączyć w swoich wzajemnych stosunkach stosowanie niniejszej konwencji, powinny na mocy postanowień niniejszego ustępu zawiadomić o tym w drodze notyfikacji Sekretarza Generalnego Rady Europy. Sekretarz Generalny zawiadamia inne Umawiające się Strony o wszelkich notyfikacjach przekazanych na mocy niniejszego ustępu.

Artykuł 29

Podpisanie, ratyfikacja i wejście w życie

1. Niniejsza konwencja jest otwarta do podpisu dla Państw Członkowskich Rady Europy. Podlega ona ratyfikacji. Dokumenty ratyfikacyjne będą złożone Sekretarzowi Generalnemu Rady.

2. Konwencja wchodzi w życie po upływie 90 dni od daty złożenia trzeciego dokumentu ratyfikacyjnego.

3. Dla każdego Sygnatariusza, który ratyfikuje konwencję w terminie późniejszym, wchodzi ona w życie po upływie 90 dni od daty złożenia przez niego dokumentu ratyfikacyjnego.

Artykuł 30

Przystąpienie

1. Komitet Ministrów Rady Europy może zaprosić każde Państwo nie będące Członkiem Rady do przystąpienia do niniejszej konwencji. Uchwała dotycząca tego zaproszenia musi uzyskać jednomyślną zgodę Członków Rady, którzy ratyfikowali konwencję.

2. Przystąpienie następuje przez złożenie Sekretarzowi Generalnemu Rady dokumentu przystąpienia, który nabiera mocy po upływie 90 dni od daty jego złożenia.

Artykuł 31

Wypowiedzenie

Każda Umawiająca się Strona może wypowiedzieć niniejszą konwencję, w zakresie jej dotyczącym, w drodze zawiadomienia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy. Wypowiedzenie nabiera mocy po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania takiej notyfikacji przez Sekretarza Generalnego Rady.

Artykuł 32

Notyfikacje

Sekretarz Generalny Rady Europy zawiadamia w drodze notyfikacji Państwa Członkowskie Rady oraz rząd każdego Państwa, które przystąpiło do niniejszej konwencji, o:

- a) złożenia każdego dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia;
- b) dacie wejścia w życie konwencji;
- c) każdym oświadczeniu złożonym zgodnie z postanowieniami artykułu 6 ustęp 1 oraz artykułu 21 ustęp 5;
- d) każdym zastrzeżeniem złożonym zgodnie z artykułem 26 ustęp 1;
- e) wycofaniu każdego zastrzeżenia złożonego zgodnie z artykułem 26 ustęp 2;
- f) każdej notyfikacji o wypowiedzeniu otrzymanej zgodnie z postanowieniami artykułu 31 oraz o dacie, w której wypowiedzenie nabierze mocy.

Na dowód powyższego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Paryżu dnia 13 grudnia 1957 roku w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaze jego uwierzytelnione podpisy rządowi Państw-Sygnatariuszy.